

Ում չէ յայտնի, որ արդիւն 22-ի ժողովին ներկայ էին բոլոր 103 պատգամաւորները, մի փաստ, որ ոչ ոք ուրանալ չէ կարող: Եթէ այդ թերթերը և այդ մարդիկ ընդունակ են թերեւ յեղաշրջել, ցերեկվայ լայն նման փաստերը յեղաշրջել, ապա հասկանալի է, թէ նրանք ինչ հրեշտակ ստեր կարող են հնարել և տարածել այն բաների մասին, որոնք այնքան էլ պարզ յայտնի չեն ժողովրդին:

Կ. Պոլսի վարձկան թերթերում տպագրված այդ հրեշտակ ստերը կը մնան իրրեւ անհնչելի նախաատիւնք, ինչպէս նամակագիրների, այնպէս և հրատարակողների համար:

Այդ պերճախօս փաստերին բացատրութիւն աւելացնելը միտք չունի:

Կարգացէք և դատեցէք:

ՄԱՅՆՍԻ 5-Ը Ս. ԷՃՄՈՒՅՆՈՒՄ

Խորմեան Հայրիկ միաձայն ընտրված է առաջին կաթողիկոսացու:

Մայր Տաճարի բարձրից զանգի խորհրդաւոր մի հատիկ հնչիւնով աւետում է այդ մեծ լուրը ժողովրդին, այն ժամանակ երբ ընտրողական ժողովը զոմիակ նիստով կատարում է իր գործը:

Ժողովուրդը, որ համբերել և սպասել չը դիտել, երբ բուռն գրգռումները մղում են նրան, հաւանեցուցել էր պաշտօնաւոր սպասուորին՝ նշանով հարողել ընտրութեան արդիւնքը եթէ Խորմեան Հայրիկ միաձայնութեամբ անցնի առաջին ընտրեալ: Պայմանված նշանը զանգի մի հատիկ հնչիւնն էր, որ և լուրի երաւ միջօրէից առաջ ոչ պատու զօրանով, այլ մեղմ և խորհրդաւոր ձայնով սրտէս վարելով էր կատարվող խորհրդին: Ժողովուրդը բակում սրտայն—կեցցէ Խորմեան Հայրիկ, իսկ փնջի բարձրութիւնները կաթողիկէից և վերահասի տանիքներից արձագանք հանեցին—կեցցէ Խորմեան Հայրիկ:

Օրը մէջ—որ էր: Արեգակը շիտակ կանգնած էր զագաթնակտի վրա՝ շեշտակի նայելով Մայր Կաթողիկէին ծայրին: Երկնակամարի երեսին բարակիկ խաղում էին արծաթաթիւն ամպերը, առանց սակայն քողեւտ արծի գէղերը Տաճարում համագումար եղբայրները արդէն կատարել էին ընտրութեան առաջին շրջանը, որի աւետիսը առաւ զանգի խորհրդաւոր հունը, և մինչ ժողովուրդը յայտնով լցված օրհնարանում էր ներքեւում իր-

ման Հայրիկ, արեգակը վերեւում թախանցիկ ամպերի մէջ մի սքանչելատեսիլ կազմ էր յօրինում հրաշալի գուրագրկութեամբ: Համագումարը տաճարում մեկ էր իր գործը փառահեղ վերութեամբ, միտքերան հնչեցնելով սուրբ կամարների տակ, իջման խորանի հանդէպ, աչքն և սիրան արտատուայեց, «Էջ Միաթիմն ի Տօրե և լոյս փառայ ընդ նմա» հրաշափառ երգը, և արդ արեւը կաթողիկէի շուրջը կրկնի ծոցում կայտում էր իր մէջքը փառքի լոյսը:

«Եպիսկոպ վերեւ, նայեցէք վերեւ», այս ձայնի վրա բոլոր աչքերը ուղղվում են դէպի բարձրը, բոլոր սենեակներն էլ դատարկվում են դէպի բարձրը նայելու համար, մինչև ինքն իսկ Գալուստ սարկուսաղը, ուսումն այդ սպասուորը, բաշ է տալիս իր ինչը ստները դէպի գուրա: Արեգակը իր փառքի մէջ է: Գեղեցիկ ծիածանը, ծիրանի գօտին բակ է բռնել, սպակ է բոլորել նրա շուրջը: Բարձրակի մէջ ամպերը, շարժառատ-սակ բարակ, խաղում են կրկնի գեղանի կապույտի հետ զմայելի կերպով խառնված ներքաշնակված: Գրիցի նոյնպէս զիւրեւելեւ ամպերը պար են բռնել բոլորակի շուրջը: Այդ գուրարժեւ ամպիկների վրա արեգակը կարծես մարդաբախ շաղտուած լինի: Ինչն էլ, կրկնի այդ թաղաւորը, մի լուսարօզ դիմակ երեսին քաշած, այնքան մեղմացրել է ծանձնաւազու գէղերը, որ աչքը համարձակ կարողանում է դիտել նրա պատկերը: Երկնային հրաշալիք կերպով, աչքաբաժնի ծիրանի ծիածանը, ընդարձակ բակովը գտնուողով արեգակը և լողալով լուսաթեւ ամպիկների զրկում այդպէս արձանացած է Մայր Տաճարի կաթողիկէի վրա, որը ներքեւում, հիւսիսի կողմից նայելով, պտակի ծիւղ միջնակն է կազմում, ուղեհայտն արեգակի հետ գագաթնահարկվով:

Երեւոյթը և տեսնում եմ ժամի 12-ին, դուրս վաղելով սարկուսաղի սենեակից: Այնուհետև աչքս նրա վրա է մնում: Հինգ րօպէ անց՝ լուսարակը բացվում է, որպէս մի դռնով, արևմտեան կողմից և ապա բոլորակը, կարծես պտոյտ անելով, իր այդ բացուածքը շրջում է դէպի հիւսիս և այնպիսից դէպի աչքերը և այդտեղ նորից ամբողջանում է: Քսան և հինգ րօպէ անց, նա նորից բացվում է արևմուտքից և սկսում է կրկնապարտարկել և, հուռ, ծիրը իր վերջին հեղքը անեւթաթնացում է արեւըրում:

Ժամի 12 1/2-ին արեւարակը բոլորովին փարսաւում է:

Այդ սպասարթութիւնների տակ հիացած, դմայած և յուրեւեմ էր ժողովուրդը: Ժամի կրկուսից սաս րօպէ անց՝ Համագումարը իր գործը աւարտած է, զանգերը հնչում են և նա դուրս է գալիս տաճարից: Ժողովրդի ողևորութիւնն անկարողել է. դրացումները լուռնակէժ հեղեղի նրման պատուով են թրւմները. կեցցէները որոտմուճը են հանում և չեն դադարում: Հոսանքը, պատգամաւորներին շրջափակած ընթանալով, նախ կանգ է աւելում վերահասի առաջ, որոտմուճը աւելի և աւելի սաստկանում է դրբացանկով օդն ու վանքը «կեցցէ Խորմեան Հայրիկ, գուրահնչելով, երկնաները, սրունք իրանց մանկիկ ոտները տարել էին վերահասի կողմերը, հանդէսը անարգելք տեսնելու համար, աղաղակում էին այն բարձրերից և ծափ տալիս—կեցցէ Հայրիկը, կեցցէ:

Անհամար և անհամար են կեցցէները վերահասի առաջ, որի սենեակների մէջ, է միջին այլայ, հիւրընկալված է անբութեան ներկայացուցիչ պաշտօնեան Պրիլի: Այս խաղաղասէր, արբար, անկողնիապահ անձը ունէր իր կոչման կատարեալ բարձրութիւնը:

Այդպէս բարձր փառարան կեցցէներով վերահասը ողջունելուց յետոյ, ժողովուրդը անցնում է դէպի Ամենապատիւ Տեղապետի բնակարանը, «կեցցէ Տեղապետ» ձայնելով: Սա կանգնած է իր բնակարանի մուտքի առաջ՝ դուրսի ու խաղաղ պատկերով, իր հոգուն ընկի հանդարտութեամբ ու հեղութեամբ, դիտելով ժողովրդի շարահալ զգալուն ոգերու, անսպառ արտայայտութիւնը: Վանակն բարձր և կենցաղի մի տեսակ անհարող անանձնապատկութեանը պէտք է վերադրել, որ Տեղ Տեղապետ օրվան և րօպէին պատշաճ մի կարծիք բանախօսութեամբ չօղջուհանար: Սա այդ տեղից խոնարհամբ անցաւ Աղբարեան Արխուսիկն կախկողտար պատահանների տակ՝ լիաբերան կեցցէներով: Այս միջոցին սեղանի զանգը արվում է: Մի րօպէից յետոյ Արխուսիկն կախկողտար, խուռն բազմութիւնից շրջապատված է, որն անդաբար կեցցէներով ուղեկցում է նրան մինչև սեղանատուն, համակրութեան ոգիւց ցոյցեր անելով: Երկու անգամ կանգ է աւելում կախկողտար, նշան անելով իրան սեղանը բազմութեանը՝ դադարեցնել կեցցէների արդարակը:

Ա. Մ. Եղեկեան

ձեռնովս ինչ է, այլ այն մասերը, որոնք մարդկային են, վերաբերում են հօտի փոխադրած յարաբերութիւններին, ինչպէս ամուսնական հաստիքան և չընտանեկան ինդիւնները, եկեղեցիների, վանքերի անուստութեան մատակարարութեան ինդիւրը, ագէտ անսրժան հովիւներ չը ձեռնադրելու ինդիւրը, մի խօսքով՝ աւանդապահ պէտք է անպատճառ լինել եկեղեցու դասնարանական, վարչապետական, հաւատին վերաբերեալ խնդիրների մէջ, իսկ այն ինդիւնների մէջ, որոնք առնչուելով են հօտի սօցիալական պայմանների հետ, արտեղ աւանդապահ չը պէտք է մնալ, այլ ընթանալ ժամանակի ոգու և պահանջների համաձայն: Եթէ այդ է ձեր պահանջը, որին կատարելապէս ձայնակից եմ և մեղք թիւրբայի հարկերը, մեղ մնում է միայն յատու ազգի մարմինը, որ այդ տեսակի բարեփոխութիւններն ողբան կարելի է շուտով իրագործվին, որ բոլորովին փարստեցիք մեր կաթողիկէները: Այս լուսարանութիւնից յետոյ քաջաբովեց և մի կարեւոր կէտ, այն է, որ թիւրբայի աշխարհական պատգամաւորներից ոմանք և մանաւանդ եկեղեցականութիւնը այն հաստատ որոշումով և համոզմունքով են եկել, որ իրեն կաթողիկէացուներ ընտրեն Աղբարեան պատրիարքին և Մատթէոս Խլմիրեանին, բայց դեռ ճանապարհին անսնելով ժողովրդի սրտանցողութիւնը, այն ահալից ժողովրդականութեանը, անսահման Երբ որ վայելում է իրեն մեան Հայրիկի, նրանք եկան այն անխախտելի կարակացութեան, որ չէ կարելի ժողովրդի կամքին դէմ դնել, անկարելի է իրենանին չընտրել, որովհետև ամբողջ հայութեան ամենամուրական զգացումը խորանգ էր վերաբերվել, եթէ Հայրիկը չընտրվի, նոյնպէս եկան այն եղբայրացութեան, որ Աղբարեանին կաթողիկոսութեան ընտրել առաջարկելով անհարատորութիւն է, ուստի դեռ թիւրբայում իրանց նախկին հանգուճեքը փոխելով որոշեցին իրենանին ընտրել կաթողիկոսական ա-

Մայիսի 1-ին Փոքր և շատէ գարգացած քաղաքներում և զիւրերում ամեն ճիգ թափում են իրաւունք ձեռք բերել, միջոցներ գտնել զբարարան-ընթերցարան հիմնելու. Արգելում տասը տարուց աւելի է, որ բացվել է ձրի գրադարան-ընթերցարան, բայց փոխանակ տարուց-տարի առաջ գնալու, յետ գնացել: Կախկին գրադարանապետը զբերել մեծ մասը առանց ցուցակարկելու տուել է զանազան մարդկանց և այդպիսով զբերել մեծ մասը անպատշաճ կերպով: Ընտրելիները և ամսագրերը սրտով ծախվել են մանրակաւտաններին, իսկ չարաթաթիւնները արեմիաները փոխանակ կախկիւ ընթերցարանի պատերին, բարեհաճել է նրանցով իր տան դահլիճը դարարել: Ընթերցարանը պահվում էր շատ կեղտոտ, անուշաղբի և երկար տարիներ հայել չէր ներկայացնում: Մի քանի երիտասարդներ տեսնելով այս անմարդկային դրութիւնը, առաջարկեցին հոգաբարձուներին ուսք դարձնել այդ բանի վրա, որոնք և յանձնեցին գրադարանապետութիւնը մի ուրիշ մարդու: Տարեկան մօտ 120 րուբլի ծախվում է ընթերցարանի վրա և չը նայած որ մուտքը ձրի է, շատ վրջ յաճախողներ ունի: Պատճառն այն է, որ մեր արդատ և արհեստաւոր դասը ամառում է նստել ընթերցարանում արձաների մօտ և կարգաւ այդ նրա կողմից մեծ յանգստութիւն կը լինի...

Տարիներից ի վեր Արգելի թէ դպրոցական, թէ եկեղեցական և թէ հասարակական գործերը գտնվում են մի խումբ աղաների ձեռքին, որոնք ընտրվելով այդ գործերում լոկ փաստաբարութեան և անտան համար, միշտ փայլել են իրանց անգործունէութեամբ:

Տասնակ տարիներ իրանց ձեռքում պահելով մեր դպրոցների զեկը՝ միշտ հեռացրել են այնպիսի ուսուցիչներին, որոնք պարտաճանաչ և դործունէակ են եղել իսկ զրանց փոխարեն ցրլին դպրոցները իրանց փեսացուներով, քրոջ ողբիւրանցով և հօրեղբոր որդկեանցով: Թէ տեղացի և թէ զբոսից եկած ուսուցիչները չեն կարողացել Արգելում երեք տարուց աւելի մնալ, իսկ այդ ինամի ուսուցիչները շուտով կը կատարեն իրանց ստանտեակը: Կոյն իսկ եթէ ընտրվում են նոր հոգաբարձուներ, նրանք ևս անկարու են լինում նրանց տեղից չարժել, որովհետև նրանց ինամիպաշտպանները հարուստ են, ուժեղ են:

անում է մի որոշ դադար, բռնած ունի իր ձեռքին մի դրօշակ և յանուն այդ դրօշակի մղում է պատերազմ, ինչն իրան չէ պատկանում և նա իրաւունք չունի դաւաճանել իր կուսակցութեան: Այդ ժողովների արդիւնքը բուռնան լուսարանակերտ, երկրորդ օր, մայիսի 1-ին, 2- Առաքելեանի հրաւերով տեղի ունեցաւ 17 աշխարհական պատգամաւորների մի ընդհանուր ժողով (մինչև այդ ժամանակ այդքան հօդ էին եկել): Ժողովի ասենապետ ընտրվեց Կ. Պոլսի պատգամաւոր Տիգրան Էֆենտի Կիւրճիչեան, որն օրինակելի կերպով և ամենայն կանոնաւորութեամբ վարեց ժողովը:

Ժողովն այն համոզմունքը կայացնելով, որ ընտրողական ժողովը պիտի հանդիսանայ ճշմարիտ արտայայտիչ ամբողջ ազգի ցանկութեան և իր նպատակակէտը պիտի լինի այդ ցանկութեան գործադրան տալ, պէտք տեսաւ ընտրելի կաթողիկոսացուների վերաբերմամբ մի որոշ համաձայնութեան յանդի, ուստի վիճարանութիւն բացվեց թէ համաձայնութիւնը քառանուն թէ երկանուն ցանկի մասին լինի. ի վերջոյ որոշվեց առայժմ երկանուն ցանկը գծաղբել: Միաձայնութեամբ և ոտքի կանգնելով իրենան գծաղբեց իրրեւ առաջին ընտրելի. երբ ձեռնարկեց երկրորդ ընտրելու գծաղբելու, սկսվեցան վիճարանութիւն և ատենախօսութիւններ. իրրեւ թեկնածուներ առաջարկվեցան Աղբարեանի սրբազան և Խլմիրեան սրբազան: Աղբարեանին հերթով առաջարկող պատգամաւորները (Առաքելեան, Արծրունի, Աթաբեկեան, որոնց համակարծիք էր և պ. պ. Մէլիք-Աղբարեան, Շահրիբեան) մի առ մի բացատրեցին արդասօրէն և անկեղծաբար՝ այն բոլոր պատճառները, որոնք դրոշմ են նրանց անելու այդ առաջարկը և որոնց ամփոփումն էր, թէ Աղբարեան ունենալով նոյն ոգին և ուղղութիւնը, որ ունի իրենան, յայտնի լինելով իր օրինաւորութեամբ, անկաշառութեամբ արժանի է համարվում իր միակի կողմէն դրվելու: Առաջատանի և Պարս-

կատանի պատգամաւորները աւելացրին որ եթէ թիւրբայ պատգամաւորները ցոյց տան իրանց եկեղեցականների մէջ մի անձը, որ սենեակ նստի արժանաւորութիւնները և նոյն ուղղութիւնը, պատրաստ են նրան ընդունել: Պ. Կիւրճիչեանեանի խնդրանքը Գր. Արծրունին բացատրութիւն տուեց ժողովին թէ արժանելով հայաց եկեղեցու վերանորոգութեան կամ բարեփոխութեան ինդիւրը, դրանով «Մշակը» և նրա կուսակցութեան ինդիւրն իսկապակի է ձգտում և ինչ է հասկանում այդ խօսքերով. այդ բացատրութիւնը կարևոր էր նրա համար, որ պ. Կիւրճիչեանեան հետեւալ խօսքերը ասեց. «Սրբազան Աղբարեան ամենալուսահարում վայելող եղբայրացուս է թիւրբայի մէջ. թէ և Եջմիածնի վերջին դէպքերը մի գօրծը հասանք բերելու նրա դէմ, բայց քանի որ փաստերը ճշգրտումն չեն և այդ հասանքը առաջ եկաւ Ռուսաստանի հայերի մի կուսակցութեան կողմից Կ. Պոլսի տեղադրող գանազան շինծու և ճշմարտանման լուրերով, թիւրբայի հայերի ինպական գասը ամենին չէ կասկածել նրա արժանաւորութիւնների մասին, միայն մի գլխուսոր աւարիկութիւն որ կայ սրբազան Արխուսիկի դէմ, այդ այն վայն է, որ կարծիք կայ թէ նա կուզէ վերանորոգել եկեղեցուն, այնպիսի մօտեցնել նրան բաղադական եկեղեցուն, իսկ նա աղբը և հայ եկեղեցականութիւնը երբեք չեն կարող թրջալարել, որ էրանց եկեղեցու վարչապետութեան մի նշանակեցն անարժանաւորութիւնը, այն ահալից ժողովրդականութեանը, անսահման Երբ որ վայելում է իրեն մեան Հայրիկի, նրանք եկան այն անխախտելի կարակացութեան, որ չէ կարելի ժողովրդի կամքին դէմ դնել, անկարելի է իրենանին չընտրել, որովհետև ամբողջ հայութեան ամենամուրական զգացումը խորանգ էր վերաբերվել, եթէ Հայրիկը չընտրվի, նոյնպէս եկան այն եղբայրացութեան, որ Աղբարեանին կաթողիկոսութեան ընտրել առաջարկելով անհարատորութիւն է, ուստի դեռ թիւրբայում իրանց նախկին հանգուճեքը փոխելով որոշեցին իրենանին ընտրել կաթողիկոսական ա-

առաջին կանդիդատ: Գալով երկրորդին, Թիւրբայի պատգամաւորները ցանկութիւն յայտնեցին, որ ինչպէս իրանք հրաժարվելով Աղբարեանի ընտրելութիւնից մեծ դո՛ւ են անում, կը ցանկային որ մենք ևս (Աղբարեանին առաջարկողներն) ի սէր աղբային համբարաշխութեան և իրենան Հայրիկի միաձայն ընտրութեան աջողութեան համար գոհնելու մեր թեկնածուներին և համաձայնվելու երկրորդ ընտրելի ներկայացնել Մատթէոս Խլմիրեանին: Իրրեւ հանդեպեցի փաստ բերում էին այն հանգամանքը, որ Աղբարեան ապագայի կաթողիկոսն է, դեռ երիտասարդ է, որ նրա դէմ են թիւրբայի նա եկեղեցականութիւնը և ժողովրդի մի մասը, մինչ Մատթէոս Խլմիրեանին աւելի ցանկացողներ կան: Ի վերջոյ խնդիրը բուռն կուսական դրվելով ձայնից բազմութեամբ որոշվեց Մատթէոս Խլմիրեանը երկրորդ ընտրելի համարել: Արծրունի Առաքելեան, Աթաբեկեան, Մէլիք-Աղբարեան և Շահրիբեան յայտնեցին, որ վերապահելով իրանց ձայնի իրաւունքը, խնայրում են մեծամասնութեան վրէժն առաջ է նկատի ունենալով, որ այդ վիճակութեամբ երկու գլխուսոր նպատակին ենք հասնում, նախ իրենան միաձայնութեամբ պիտի ընտրվի, երկրորդ՝ Աղբարեան բոլորովին պիտի հանվի քառանուն ցանկի միջից: Եթէ այդ ժողովը վրա այդքան երկար կանգ առնի, պատճառն այն է, որ այդ ժողովը վճակաւոր արդեւութիւն ունեցաւ ընտրութեան հետևանքի վրա և այդպիսով առաջին անգամ բոլոր աշխարհական պատգամաւորներին մէջ բարոյական մի համարաշխութիւն կայացրել և իրենան առաջին, իսկ Խլմիրեան երկրորդ ընտրելի գծաղբեցան: Ժողովը վերջապա ժամը 2-ին, ներկայ էին և մասուլի ներկայացուցիչները:

2. Առաքելեան (Աղբարեանի կողմից)

Այդ նոյն արդանքը ամեն միջոց գործ էին դնում պաշտօնակները նախկին տանուտերին, որը 17 տարի կատարել էր իր պաշտօնը և յարգված էր ժողովրդից: այդ արդանքի խմբի ձևը քնն և վերջապէս և եկեղեցիների երեցիտներու թիւին կապուղ: Նրանք 10-17 տարի շարունակ երեցիտներու թիւին են անուակ առանց հաշիւ տարու. պահանջած ժամանակն էլ ներդրում են: Այդ արդանքի ձևը քնն էր և աղքատաց ընկերութեան փողը, մօտ 2000 ռ., որը քան տարի առանց հաշիւ պահում էին իրանց մօտ: Արեւմտեան անցնալ տարի շատ մեծ դժուարութեամբ կարելի եղաւ առնել նրանց ձևը քնն այդ գումարը: Մի խօսքով արդարեւ ընկերութիւնը այստեղ իր գաղափարակցութիւն է հասել և ճշտել միւս գաղափարներին: Բայց այս վերջին տարիները նկատուակ է մի ուրախակի երևոյթ. արհեստագործները և աղքատ դասը կամայականօք սկսել են հասկանալ այդ անկող աղանքի նովանագործներու փաստագրութիւնը և սկսել է մի լուռ և շատ անգամ էլ բացարձակ կուռ: Յոյս կայ որ այս շարժման շնորհով արդանքը հեռանան ասպարէզից, տեղ տալով նոր սերունդին:

«Новое Время» լրագիրը հարգում է, որ դիտարութիւն կայ շատով սկսելու հետադիտութիւններ դէպի կարար երկաթուղու գիծանցակցներու համար:

Տիկին Մակ-Գալան Նիւ-Եորկից «Русск. Вѣд.»-ում գրած իր նամակում այն միջոցն է յայտնում, որ Ամերիկայում շարունակուած են դարձնալ նորանոր նուիրակներ ընկերութիւններ ուսու սովորանքներ ռի օգտին: «Տէյնէյ» շոքիւնակ համար առ այժմ ժողովրդած է մօտ 3355 տօնն ալիւր և հացահատիկ, որ կազմուած է 6,750:000 անգլիական ֆունտ: Այդ բոլորը հացաբոլ է ճիւղի Նիւ-Եորկի նաւահանդիսոր, որը կարծէր ամենաբարձր 20 հազար զօլլար: Ռուսաստան հասնելուն պէս, շոքիւնակից ալիւրը և հացահատիկը կազմին վազմաների մէջ. զրա համար կը հարկաւորվին միմիայն 225 հատ վազմաներ:

Անցեալ տարվան սովը Ռուսաստանում պատկանում է այն տեսակ ծանր աղանդներին, որոնց անտեսական հետեանքը շատ շուտ չի անցնի ժողովրդի համար: Նա, կարելի է ասել, վերջնականապէս քայքայեց շատ դիւրեւում ժողովրդի ամբողջ անտեսութիւնը. ուսու գիւղացիներ, սովից չը մեռնելու համար, ծախեց բոլոր ինչ-որ կարող էր. նա ծախեց ոչ թէ միայն իր տան կարանքն, այլ և իր ամբողջ տաւարը սովից փրկվելու համար յոյս պահելով, ի հարկէ, այս տարվայ առատ հունձի վրա: Հասկանալի է թէ ինչ տեսակ թախանձանքով նա նայում է այժմ երկնքին, այնտեղից փրկութիւն սպասելով իր անել գրութիւնները: մի այսպիսի ձախող տարի ևս և նա կորած է: Ռուսաստանի լրագրութիւնը այդ առիթով շատ էլ միջոցառական լուրեր չէ բերում մեզ. լրագիրները երևում է, որ Օրլովի, Պենդլայի, Պլաշայի և Վորոնձի նահանգների շատ տեղերում, ի մեծ յուսահատութիւն ժողովրդի, շարունակուած են երաշտ օրերը և անձրևները չեն տեղում բնակին:

Պետերբուրգի թերթերը հարգում են, որ Յուստարայի էմիլը Պետերբուրգ համալսում պէս, կայսերական հասարակաց դարադարանի ձեռագրիներ ըր բաժնում, էմիլը և նրա սվիտայի ներկայութեամբ, թուրք հոգեբանութիւնը կը կատարի օրհնորդութիւն այնտեղ պահուած զորանի մօտ, որը շարունակած է Օսմանի արիւնով և համարվում է մուսուլմանականութեան ամենամեծ սրբութիւններից մէկը:

Մանչեստրից, պ. Գ. թօխայեանից ստացանք 100 բուրդի յօգուտ Բաֆայի Պատկանանին: Նախկին 681 բուրդի 20 կօպէկի հետ այժմ ունենք 781 ռ. 20 կ.:

Մի խումբ հայերից, որոնք չեն կամենում իրանց անունը հրատարակել, ստացանք 52 ոսկի, որը ուսուց փողով կանի մօտ 500 բուրդի, յօգուտ Բաֆայի Պատկանանին ընտանիքի: Այդ փողը մեզ փոխարկած է բանկային արժեթղթով: Ռուսիան այժմ խնայարութեան մէջ ունենք 52 ոսկի բանկային արժեթղթով և 781 ռ. 20 կօպէկ կանխիկ դրամով:

Ստացանք «Հանդէս Ամսօրեայ» ամսագրի մայիսի տետրակը: Այս համարն էլ նոյնն է ինչ միւսները.—կրկին ձեռագիրների բառամատերութիւն, զբերիլ քննադատութիւն, բայց ոչ մի խօսք այն մեծ խնդիրների մասին, որոնք յուզում են ժամանակակից հայոց ժողովրդին: Իսկ «Բացմայիլ» մարտի տետրակը, որը նոյնպէս այս օրերս ստացանք, կատարեալ հնարաման ժողովածու է:

Կիրակի, մայիսի 10-ին, թիֆլիսի ժողովարանում կայացած փոքրիկ ժողովում ընտրված է մի մասնագործ, եկող տարի հայոց թատրօնը ղեկավարելու համար:

Լուսւմ ենք, որ այն ճաշկերպը, որի մասին տեղական լրագիրները անդադար լուրեր էին հարգում, և որը պէտք է տրվէր ի պատիւ թիւրքաց պատգամաւորների, չէ կայանալու, և թիւրքահայ պատգամաւորները արդէն ճանապարհ են ընկել թիւրքիկ:

Տեղական «Кавказъ» լրագիրը, որի խմբագիրը, պ. Միլիտին, անձամբ գնացել էր Էջմիածին ներկայ լինելու կաթողիկոսական ընտրութիւններին, սպազրեց մի շարք հետաքրքրական թերթացութիւններ և մի քանի առաջնորդներ իր վերջին համարներում ընտրութեան մասին:

Աւետարանական կանանց ընկերութիւնը, որը այս ամիս 8-ին վիճակաւ կազմեց, յայտնում է իր խորին շնորհակալութիւնը թիֆլիսի ժողովարանի աւագներին, որոնք ճիւղարար տուեցին ժողովարանի ամսաբային շինութիւնը՝ յիշեալ վիճակաւի համար, այլ և այն անձանց, որոնք նուիրեցին զանազան իրեղէններ և կամ մասնակցեցին գործին:

Ստացանք Վոսկրայում ստացրած մի բրօշուր, «Ճողովրդի կրթութեան գործը մեղանում», աշխատութիւն պ. Լ. Սարգսեանի: Բրօշուրը պարունակում է հետաքրքրական վիճակագրական տեղեկութիւններ դպրոցների մասին:

Թիֆլիսի դպրոցներում արդէն սկսվել են տարեկան հարցաքննութիւնները:

Ստացանք Պարիզի հայ «Ռուսաստանական ընկերութեան» համար պ. Սյուրճու Մարտիկից տան ընտրիլ:

Գաւառներից մեզ գնալուով են, որ «Արարատ» համարները՝ գործակալ քահանաների գնալու ընտրութեան պատճառով շատ ուշ և անկանօն են ստացվում: Նոյնը պատահում է և թիֆլիսում: Մենք կարծում ենք, որ Էջմիածնի տպարանական մասնագործով պարտքն է իր բաժանորդներին «Արարատ» ուղարկել պատուով, և ոչ թէ կօնսիտաօրիաների և գործակալների միջոցով, որը առիթ է տալիս շարժմանը և նոյն իսկ ամսու ուշ ստանալ համարները: Որքան յիշում ենք, Էջմիածնում մի այսպիսի կարգադրութիւն եղել է, և եթէ եղել է, ցանկալի է որ օր առաջ իրագործվէ այդ կարգադրութիւնը, որպէս զի պաշտօնակալ «Արարատի» բաժանորդները իր ժամանակին ստանան ամսագրերը:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՆ

ՎԱՍՊՈՒՐԱԿՆԻ ՊԱՏԳԱՄԱՌՈՐՆԵՐԸ

Կաթողիկոսական ընտրութեան անկարող եղան մասնակցել Վասպուրահանի պատգամաւորները, որովհետեւ թիւրքաց կառավարութիւնը նրանց անցագրեր չը տուեց՝ Էջմիածին գնալու համար: Գրա պատճառն այն էր, որ Կ. Պօլսի հայոց պատրիարք Աշրեան՝ Բ. Դրան ներկայացրած իր ցանկի մէջ չէր մտցրել Վանի և այն կողմերի մի քանի վիճակների անունները: Աշրեան յայտարարել էր, որ Էջմիածին գնացող պատգամաւորների թիւը կը լինի մօտ 30 կամ 35: Բայց բանից դուրս եկաւ, որ եթէ բոլոր տեղերից գնան, պէտք է դրանց թիւը հասնի 80-ի կամ 88-ի: Այն ժամանակ Բ. Գուռը գտնելով այս բանը հակառակ պատրիարքի ցուցակի՝ կարգադրեց մերձեւ մի քանի վիճակների պատգամաւորներին անցագրեր տալը, որոնք թիւում և Վասպուրահանի պատգամաւորներին: Եւ այս է անս պատճառ, որ հայաշատ Վասպուրահանը դուրի մնաց կաթողիկոսական ընտրութեան մասնակցելուց:

ՅՐԱՆՍԻՍ

Պրինց Վիկտոր Նապօլեօն Պարիզի «Figaro» լրագրում հետեւեալ կարծիքն է յայտնում Ֆրանսիայի ներկայ դրութեան մասին. «Չը պէտք է դարձնալ այժմ մեզ մօտ կատարելով անցքերի վրա: Մենք վայելում ենք բնականապէս քաղաքական անկազմակերպութեան հետեանքները: Ամբողջ քան տարիների ընթացքում ամեն բան ենթարկվում էր անկանայ կրիտիկային և ամենախիստ յարձակումներին: Յարուստում էին հարցեր հարցերի ետեւից, չը լուծելով նրանցից ոչ մէկը: Մտքերը չափազանց զրգուրան հասցրին և ամեն տեղ երկպառակութիւններ ծողեցան:

Այն օրը, երբ տեսական արժագանցան վաստակների փոխակից, երբ զրգուղ ճառերին յայտնեցին զինամիտային պայթիւններ, վախճանած հասարակութիւնը դիմեց կառավարութեանը՝ պահանջելով նրանց կատարել իր զլիտար պարտականութիւնը, այն է՝ պաշտպանել հասարակական ապահովութիւնը: Սակայն կառավարութիւնը ոչ զբն չը կարողացաւ պաշտպանել: Երկուրը տիրեց ամենքին»:

Պրինց Նապօլեօն պնդում է, որ իբր Ֆրանսիայի այժմեան կառավարչական կազմակերպութիւնը վնասած է, և կարծում է, որ գործերն այժմ այն-

պիսի ընթացք են ստացել, որ շուտով ստիպւած պէտք է լինեն ընդհանուր ձայնատուութեան դիմել՝ կառավարչական իշխանութեան հեղինակութիւնը վերականգնելու համար:

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐՆԵՐ

Յուսատեանում, մասնաւոր թիւրքայի նահանգում աւաղակութիւնը սատրիկ ածուած է: Աւաղակների խմբին նորերս աւելացել են Լարիտայի բանալից փախած 22 կալանաւորներ, որոնք աւաղակային խումբ կազմելով սարափ են գցել բնակիչներին և վարչութեան վրա: Լարիտայի նահանգապետը և դատախազը հեռագրով թողտուութիւն են խնդրում գրամական վարձատրութիւն տալ այն անձանց, որոնք կը բռնեն այդ աւաղակ-մարտասպաններին:

Հիւսիսային-Ամերիկայում մի նոր օրէնք հրատարակեց, որը վերաբերում է Եւրօպայից Ամերիկա գաղթողներին: Նոր օրէնքն արդեւում է Ամերիկա գաղթել այնպիսի շքաւորներին, որոնք ձանապարհածախս չունեն մինչև իրանց բնակութեան համար ընտրված տեղը հասնելու և բացի դրանից 10 զօլլարի չափ պահեստի դրամապուխ չունեն: Այդ օրէնքի հիման վրա, որը երկու շաբաթ առաջ ոյժ ստացաւ, 100 գաղթականներ անյապաղ յետ ուղարկվեցան Եւրօպա: Մի քանի օրից յետոյ մտադրութիւն կայ կրկին մօտ 1000 գաղթականներ յետ ուղարկելը:

Պարիզի մի քանի լրագիրներ, խօսելով Ֆրանսիայի և իտալիայի մէջ հայտնութեան կայացնելու հնարաւորութեան մասին, ասում են, որ Կրիտայի և նրա կողմնակիցների զլիտար նպատակն է մտրեցնել իտալական ժողովուրդը, հաւատացնելով նրան, որ իբր Ֆրանսիան յարմար առիթը գալուն պէս, կը վերականգնեցնէ պապի աշխարհային իշխանութիւնը: «Figaro» լրագիրը նկատում է, որ Կրիտայի կողմնակիցները այդ նպատակով սխալ բացատրութիւն են տալիս հանրապետութեան վերաբերմամբ պապի բռնած քաղաքականութեանը: Լրագիրը խորհուրդ է տալիս Ֆրանսիացիներին դիմադրել Կրիտայի և երեքպիտեան դաշնակցութեան բոլոր խնորհներին, հաւատացնելով իտալացիներին, որ Ֆրանսիայում ոչ ոք մտադրութիւն չունի վերականգնեցնել պապի աշխարհային իշխանութիւնը և որ իտալացիներին խաղաղ են նրանք, որոնք շահ ունեն երեքպիտեան դաշնակցութեան բարեկամ պահել նրանց և թշնամացնել ցեղակից ազգի դէմ:

ՄՇԱԿԻ ՀՆՈՒԱԳԻՐՆԵՐ

ՀԻՍԻՍԱՅԻՆ ԳՈՐԾԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆԵՐ

ՄԱՌԻԿԻ 11 մայիսի: Լուրերին նայելով Օրլեանի պրինցուհի Ելէնա, Պարիզի դուքսի աղջիկը, նշան դրված է Ֆէրնան-Նուէզեան դուքսի որդու հետ: Բրազիլիական «Solimeos» պատերազմական նաւը խորտակվեց Ռուզուվայի ափին. նախ վրա 125 հողի ծառայողները, ի միջի որոց և նաև հրամանատարը, խեղդվեցին: մայիս 5 հողի են փրկվիլ:

ԿՈՊԵՆՀԱԳԵՆ, 11 մայիս: «Полярная Звезда» նաւը՝ կայսերական Տան անդամներով այստեղ հասաւ առաւօտեան 11 ժամին, հինգ ժամ աւելի վաղ սպասած ժամանակից: Նախն զինւորացիներ պրինց Վլոքիմար և պրինցուհի Մարիա: Երբ նաւը հասաւ՝ որոտացին թնդանութիւնը: Նոյա Մեծութիւններին զինւորացիներ: Գանիայի թագաւորը և թագուհին, Կուսերեւանդի դուքսը իր ամուսնուհետ, զիպոնամտական ներկայացուցիչներ, մի-նիտրները և պարտական պաշտօնեաներ:

ՊԱՐԻՉ, 11 մայիս: Հաւատացնում են, որ Պատտեօր գտել է միջոց եպիլեպսիայի դէմ, որը կայանում է լոկ կատարութեան թոյնը պատուաստելու մէջ: Փորձը կատարեցին 10-ամեայ երեխայի վրա և կատարելապէս օճողվեց. բայց որպէս զի այդ միջոցի վերաբերմամբ կարելի լինի վերջնական եզրակացութիւն անել, հարկաւոր են դեռ նորանոր փորձեր:

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 12 մայիս: Արտօնական Բարեգործական ընկերութիւնը երեկ տօնեց ուղարկափառութեան 900-ամեակը: Պատ.օտեան ընկերութեան անդամները հաւաքվեցին խառնական տաճարը, ուր ժամերկութիւնից յետոյ, տեղի ունեցաւ գոհացողական մաղթանք, մասնակցութեամբ այնպիսի անդամների և զլիտարութեամբ վիշինովի արքայիկոպուս Սերգիյ: Երեկոյեան

